

selvfølgelig straffes. Der må ske en retshåndhævelse, og politiet må have de midler, der er nødvendige for at efterforske, opklare og få pådømt forbrydelserne.

Der er nemlig et ord, som ingen har nævnt i denne debat endnu, og det er ofrene. Vi tænker på ofrene. Derfor er det altså nødvendigt, at man en gang imellem også tager isolationsfængsling i brug for at få straffet forbryderne. Der er situationer, hvor det ganske enkelt ikke er muligt at få opklaret forbrydelserne, hvis ikke man har isolationsfængsling.

Man kender jo sager, hvor man troede, at det hele var opklaret. Så ophæver man isolationen, og så bliver forklaringer trukket tilbage, de sigtede får talt med hinanden, og så falder sagen i retten. Det er ikke rimeligt, at der så ikke kan ske en retshåndhævelse.

Med hensyn til de psykiske skader er jeg enig med ministerens vurdering af, hvem der afgør, hvem der kan tåle at sidde i varetægtsfængsel. Men jeg må sige, når jeg hører fru Anne Baastrups omsorg for de isolerede, der skal have kontakt, at så kunne man godt forestille sig, at der i dette øjeblik sidder gamle mennesker rundtomkring i deres lejlighed, som af fysiske grunde, eller fordi de ikke kender nogen, er fuldkommen isolerede og ikke kan komme ud af deres lejlighed, og ingen gider tage sig af dem. En gang imellem synes jeg, det kniber med proportionaliteten med hensyn til, hvem det er, man vil yde omsorg over for.

Og når hr. Søren Søndergaard taler om tortur, vil jeg godt henvise til det svar, justitsministeren har givet mig på et spørgsmål om, hvad isolation egentlig er. For der er jo et renderi hele dagen, og der er masser af rettigheder. Det har justitsministeren bekræftet i et svar til mig.

Så er der specielt det helt absolutte krav, at man ikke må isolere personer under 18 år. Altså tre personer begår gruppevoldtægt, én gang og to gange og tre gange, men de skal altså bare have lov at sidde og kunne snakke sammen, tilrettelægge forklaringerne over for politiet og så til syvende og sidst blive frifundet. Det er altså det samfund, hr. Søren Søndergaard ønsker sig.

Vi kan ikke komme på talefod i den sag. Vi ser først på ofrene. Hr. Søren Søndergaard ser først på forbryderen. Det er den grundlæggende forskel.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er utroligt, at Venstres fantasi ikke strækker længere, end at alternativet til isolationsfængsling er, at man tager tre personer, der åbenbart er anklaget for at have været fælles om den samme gruppevoldtægt, og de tre personer sætter man så formentlig i den samme celle eller måske på Hilton Hotel eller – jeg fik ikke helt fat på, hvor det var – hvor de kan sidde og aftale, hvordan de skal undgå at blive ansvarlige for den forbrydelse.

Er det virkelig det niveau, som Venstre kan præstere af opfindsomhed? Kunne Venstre overhovedet ikke forestille sig, at man kunne bruge andre måder at adskille de mennesker på, f.eks. at placere dem forskellige steder i landet, f.eks. at placere dem nogle steder, hvor der ikke var nogen, der havde mulighed for at snakke med de andre osv.? Eksisterer den mulighed slet ikke?

Så vil jeg sige: Den grundlæggende forskel i det her er, at fru Birthe Rønn Hornbech betragter alle anklagede som skyldige. Det kom jo fuldstændig tydeligt frem. Og det er jo det, der er hele problemet. Alle anklagede er ikke skyldige, der er faktisk en del anklagede, der ikke bliver dømt. Men de bliver altså også udsat for den her form for tortur.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu har hr. Søren Søndergaard en helt anden opfattelse af, hvordan den menneskelige natur er, det er jeg helt klart over, specielt de sigtedes og domfældtes fantasi.

Men det, jeg refererede, var virkeligheden. At sætter man ikke visse personer i isolation, jamen så taler de sammen. Og sætter man dem i hver sin ende af landet – bortset fra den ulempe det vil være for politiet – når oplysningerne frem al ligevel. Sådan er det i dag i fængslerne. Det er en utrolig gammeldags opfattelse at tro, at man stadig sidder tre i én celle, eller at man kan skabe isolation ved bare at flytte dem. Det kan man ikke.

De har også informationsteknologien, og de gør brug af alle mulige måder og har en stor fantasi, som fører til, at de kan ødelægge en straffesag, og det er vi ikke tilhængere af i Venstre. Som sagt tager vi udgangspunkt i virkeligheden.